

[Grethe Fenger Møller]

på et andet tidspunkt, på et tidspunkt, hvor der ikke var en vanskelig politisk situation, ville være blevet vedtaget enstemmigt af folketinget. Ja men det er dog fantastisk! Vi ved jo, at dette lovforslag har været fremsat før i folketinget, uden at det kunne gennemføres af regeringen. Jeg ved ikke, om arbejdsministeren tror, at folketingets medlemmer lader sig påvirke mere af solvarmen end af deres overbevisning, men jeg tror, det er indholdet i dette forslag, som gør, at en række partier stærkt må tage afstand fra det.

Jeg synes også, det er lovlig groft, når arbejdsministeren i sit indlæg tager en række organisationer og erhvervslivet til indtægt for, at de skulle være gået ind for dette forslag. Det har de jo ikke gjort; de har ikke støttet forslaget om jobskabelse.

Så kom arbejdsministeren med en meget lang og, kunne man sige, meget morsom udrødning om forskellige arbejdsopgaver, som kan udføres i henhold til forslaget, hvis det bliver vedtaget. Ja men vi kan da sikkert godt blive enige om, at disse arbejdsopgaver er væsentlige for det danske samfund, og at de skal udføres. Men det er jo ikke afgørende; det afgørende er, hvem der skal udføre disse opgaver.

Der er vi igen tilbage ved den problemstilling, som vi fra konservativ side har peget på gang på gang, nemlig at hvis loven skal betyde, at det er kommunerne, der skal gennemføre disse arbejdsopgaver, er vi i en situation, hvor vi kan risikere, at der kommer jobtyveri ind, at der bliver private virksomheder, som ikke får arbejdsopgaver, og at man flytter arbejdet fra den private til den offentlige sektor. Det er egentlig det, det drejer sig om, og ikke om, hvilke former for arbejdsopgaver der er opregnet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er et par bemærkninger, som hr. Waldorff kom med heroppe. For det første synes jeg – og det mener jeg at jeg har lov til at sige – at det var en klog tale, hr. Waldorff holdt; der blev ridset fint op, hvad det egentlig er, denne lovgivning handler om. Så blev fingeren sat på bylterne i det, og det er udmærket. Jeg har selv arbejdet meget med det løntrykkercirkulære, og jeg kan forsikre, at det, at vi nu støtter dette jobskabelsesforslag, bestemte ikke bety-

der, at vi vil nedtone vores kritik af, at der findes et sådant cirkulære. Jeg kan forsikre om, at det ikke vil ske; det var en af hr. Waldorffs bemærkninger til os.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at det ikke kan nytte noget at putte blå i øjnene på folk og sige, at løntrykkercirkulæret betyder så meget for den faglige kamp, som det blev udtrykt af hr. Waldorff. Det, der betyder noget for den faglige kamp, er at få noget beskæftigelse i gang, så der bliver håb igen derude om, at man kan kæmpe noget igennem, og det er det, vi forsøger ved at gå med til det, vi her går med til.

Lawaetz (FP):

Arbejdsministeren var enig med mig i, at det var blevet til et partitaktisk spil. Jeg tror endda, jeg sagde, det var sørgeligt, og det vil jeg gerne gentage: det er sørgeligt, at man laver et partitaktisk spil om arbejdsløshed. Jeg tror ikke, arbejdsministeren er træt, som det blev sagt af hr. Arne Melchior, men han er selv en meget stor taktiker, for det, der i og for sig pinte arbejdsministeren mest, kom han ikke ind på, det er nemlig ændringsforslaget, som tog halvdelen af gassen af hans jobforslag.

Jeg synes også, at arbejdsministeren er dygtig, når han næsten kan få folk til at få tårer i øjnene af rørelse over denne vældige opremsning af, hvad de kunne præstere. Nu læser arbejdsministeren jo næppe vores materiale, men det er en opremsning, der svarer til den berømte § 75. Den skal vi måske ikke ind på i dag, men det er de samme samfundsnyttige ting, som vi i sin tid har fremhævet for mere end 2 år siden. Der er ikke noget bloddryppende ved det. Det allerhøjeste, der kan være tale om, er, at det bliver et dyrt foretagende; det ved vi alle sammen. Teorien går jo desværre kun ud på, at der kommer 20 pct. i den private sektor; altså ved vi, det bliver dyrt.

Men det er jo samtidig rørende, når man drøfter noget så væsentligt, som vi gør i dag, at høre fru Lilli Gyldenkilde og hr. Waldorff koncentrere sig om løntrykkercirkulæret. Det er noget af det mest fornuftige, der nogen sinde er skrevet, og en lille smule i tråd med vores ideer om, hvordan man kunne få tingene til at køre, og så skal man høre på, at det skulle være det vigtigste netop i dag.